

[Jensen (Lillering).]

man kunde faa Vrøvl nok paa Færøerne, man behøvede ikke at betale for det. Jeg ved ikke rigtig, hvad det ærede Medlem Hr. Westermann mener med denne Udtalelse, for her er der ikke Tale om at betale for at faa Vrøvl; her er Tale om at skaffe Mulighed for, at den Befolkning, der lever paa Færøerne, kan faa nogenlunde menne-skeværdige Kaar at leve under.

Det ærede Medlem sagde, at jeg vistnok havde fortalt mig, naar jeg sagde, at Det konservative Folkeparti vilde manifestere sine Særstandpunkter, men jeg tror, at jeg har Ret i den Udtalelse, at Det konservative Folkeparti har ønsket at lufte sine principielle Standpunkter netop paa dette Omraade. Der er ingen andre end Det konservative Folkeparti, der er gaaet imod. Partiet Venstre er gaaet med til, at man gennemfører denne Ordning for Færøerne, og jeg indser ikke, at man fra konservativ Side kan give anden Begrundelse for sin Særstilling, end at det er det principielle, man har villet henholde sig til.

Det ærede Medlem spurgte, om det var nødvendigt at ekspropriere Præstegaardsjorderne. Det vil jeg ikke anse for nødvendigt, og jeg tror ikke, man vil ekspropriere Præstegaardsjorderne, før det er nødvendigt. Naar det ærede Medlem saa stærkt beraaber sig paa Provsten paa Færøerne, vil jeg gerne gøre opmærksom paa, at Provsten i den Skrivelse, det ærede Medlem henviser til, har taget meget forstaaende paa Spørgsmaalet, idet han skriver, at Provstiet derfor vil stille sig forstaaende og imødekommende over for alle rimelige Ønsker om at faa Præstegaardsjord til Opdyrkning. Naar Provsten indtager det Standpunkt, kan man ikke fuldstændig tage ham til Indtægt for Modstand mod Bestemmelsen om, at Præstegaardsejendommene overgaar til Jordfonden.

Saa er der en Ting til. Jeg forstaaer ikke, at Det konservative Folkeparti gaar med til i givet Fald at ekspropriere Jord fra private Personer paa Færøerne, fra Kongsbønderne og fra Trøjerne, eller hvad det alt sammen hedder, men ikke vil være med til, at den Præstegaardsjord, som ligger unyttet hen, bliver opdyrket og kommer Færingerne til Nytte.

Jeg synes heller ikke, at Det konservative Folkeparti saa stærkt bør føre en Mand som Hr. Patursson i Marken for sine Anskuelse og Ideer, da Hr. Patursson slet ikke er i Overensstemmelse med Det konservative Folkeparti, naar man tager det rent nationalt. (*Westermann*: Det har jeg heller ikke gjort!). Det ærede Medlem siger,

at det har han heller ikke gjort. Jeg kan nok sige, at det ærede Medlem i temmelig høj Grad benyttede Hr. Paturssons Udtalelser og Undersøgelser for at give sin Fremstilling af Forholdene mere Vægt.

Westermann: Det ærede Medlem Hr. Samuelson hævdede, at Præstegaardsjorden paa Færøerne var Statens Gods, der er beneficeret Præsteembederne. Jeg vil bestemt hævde, at dette ikke er rigtigt, og inden jeg kan tilslutte mig det Synspunkt, maa jeg bede om at faa at vide, hvornaar det kgl. Gavebrev af 1632, som der er henvist til, er ophævet. I dette Gavebrev staaer der udtrykkeligt, at Jorden gives ikke Staten, men Præsterne paa Færøerne og deres Efterkommere til evig Tid.

Det forbavsede mig at høre den højt-ærede Landbrugsminister nævne, at Kirke-ministeren var blevet forespurgt og havde givet Tilslutning til dette Lovforslag. Efter det, der er fremført her i Dag, vil jeg gerne paa ny rette den Forespørgsel til den højt-ærede Kirkeminister, om han over for dette høje Ting — hvis det ikke kan gøres ved denne Behandling, saa ved tredie Behandling — vil gentage, at han anser det for fuldstændig rigtigt at gennemføre denne Lov og derigennem ekspropriere Præstegaardsjorden paa Færøerne.

Hvis det er rigtigt, saaledes som det ærede Medlem Hr. Samuelson siger, at Præstegaardene paa Færøerne er Statens Ejendom, kan jeg overhovedet ikke se, hvorfor der i Loven skal fastsættes en Købesum, og hvorfor der af Flertallet inden for Udvalget er stillet Ændringsforslag, som giver Appel med Hensyn til den i Loven fastsatte Købesum.

Saa udtalte det ærede Medlem Hr. Samuelson, at Bestemmelsen var ikke grundlovsstridig, thi Almenvellet krævede det, det havde Lagtinget med et Flertal udtalt. Jeg bøjer mig ikke for denne Afgørelse. Naar det ærede Medlem Hr. Samuelson selv indrømmer, at det ikke er nødvendigt at ekspropriere samtlige Præstegaardsjorder, kan en simpel Flertalsvedtagelse i Lagtinget sandelig ikke gøre det berettiget, at man alligevel gør det. Jeg er fuldkommen overbevist om, at Lagtingets Afgørelse vil blive underkendt ved Højesteret, hvis man indbragte Spørgsmaalet for Domstolene.

Jeg forstod heller ikke den Forklaring, det ærede Medlem Hr. Samuelson gav om, at hvis man skulde have een Præstegaard, skulde man have dem alle, for man skulde have Jord paa hver eneste Ø, man kunde